

Nr 6

Näringsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts framställningar i statsverkspropositionen om anslag för budgetåret 1971/72 inom inrikesdepartementets verksamhetsområde avseende företagareföreningarna samt av dem administrerad garanti- och långivning, m. m., jämte motioner.

I betänkandet behandlas propositionen 1971: 1 bilaga 13, såvitt denna bilaga hänvisats till näringsutskottet, samt motioner med anknytning därtill.

DRIFTBUDGETEN

ELFTE HUVUDTITELN

1. Bidrag till företagareföreningar m. fl.: Administrationskostnader. Kungl. Maj:t har (punkten C 6, s. 114–117) föreslagit riksdagen att till Bidrag till företagareföreningar m. fl.: Administrationskostnader för budgetåret 1971/72 anvisa ett reservationsanslag av 8 500 000 kr.

I detta sammanhang har utskottet behandlat

dels motionen 1971: 81 av herr Nilsson i Tvärålund m. fl. (c, fp) vari hemställs att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t skall anhålla om skyndsam prövning och förslag till riksdagen angående statligt stöd till företagareföreningar för s. k. rådgivningsgrupper med teknisk och ekonomisk expertis för förstärkt företagsrådgivning åt mindre och medelstora företag i enlighet med vad som anförts i motionen,

dels motionen 1971: 1059 av herr Andersson i Örebro m. fl. (fp, m, c) vari hemställs att riksdagen skall till Bidrag till företagareföreningar m. fl.: Administrationskostnader för budgetåret 1971/72 anvisa ett reservationsanslag av 9,3 milj. kr.,

dels motionen 1971: 1093 av herr Stjernström m. fl. (c) vari hemställs att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t skall anhålla om utredning och förslag angående möjligheterna att öka företagareföreningarnas rådgivningsverksamhet i fråga om marknadsföring.

dels motionen 1971: 1139 av herr Rask (s) vari hemställs att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t skall anhålla att kostnaderna för uppföljning och bevakning av utvecklingen i företag som erhållit lokalise-

ringsstöd bestrides av medel från anslaget till Lokaliseringsbidrag samt att i övrigt beaktas vad i motionen anförts,

dels motionen 1971: 1197 av herr Ångström (fp) vari hemställs att riksdagen i syfte att möjliggöra en ökad uppföljningsverksamhet från företagareföreningarna inom de sju skogslänen – BD-, AC-, Y-, Z-, W- och S-länen – beträffande det statliga lokaliseringsstödet till företag inom nämnda län skall anvisa ett belopp av 700 000 kr. att tagas ur anslaget till Arbetsmarknadsstyrelsen.

Motionerna

Tre av motionerna syftar till att ytterligare medel skall tillföras företagareföreningarna för täckande av administrationskostnader.

I motionen 1971: 1059 begärs en uppräknig av anslaget med 800 000 kr. utöver det belopp som föreslås i propositionen. Inledningsvis talas om de mindre och medelstora företagens samhällsekonomiska betydelse och om de anpassningsproblem som strukturförändringarna inom näringslivet vållar dem. Företagareföreningarnas olika uppgifter nämns, varvid särskilt berörs uppdraget att svara för uppföljningsverksamhet i samband med den lokaliseringpolitiska stödverksamheten. Motionärerna refererar den i propositionen återopade skrivelsen från företagareföreningarna i de sju skogslänen angående behov av ökade resurser för uppföljningsverksamheten och erinrar om att föreningarnas anslagsbehov för det kommande budgetåret beräknats av Företagareföreningarnas förbund till 16,0 milj. kr. och av kommerskollegium till – utöver en reservation på ca 0,3 milj. kr. – 9,3 milj. kr. Sistnämnda belopp är den anslagssumma som motionärerna med hänvisning till det statsfinansiella läget föreslår.

De krav som den nyssnämnda uppföljningsverksamheten ställer på företagareföreningarna, särskilt inom skogslänen, behandlas också i motionerna 1971: 1197 och 1971: 1139. I den förra anförts att det synes realistiskt att uppskatta kostnaderna för enbart sådan verksamhet beträffande det statliga lokaliseringsstödet till 100 000 kr. för var och en av föreningarna i skogslänen, vilket belopp enligt motionären skulle tillföras föreningarna ur ett annat anslag än det förevarande, nämligen ur myndighetsanslaget till arbetsmarknadsstyrelsen. I den senare motionen framläggs ett likartat förslag, nämligen att medel ur anslaget till lokaliseringsbidrag skall användas för förstärkning av företagareföreningarnas resurser för uppföljningsverksamhet. Härigenom skulle, säger motionären, samtliga föreningar kunna få del av den förhöjning av administrationsbidraget som förordas i propositionen, medan denna förhöjning annars huvudsakligen skulle komma föreningarna i skogslänen till godo.

I de båda återstående motionerna föreslås speciella former av råd-

givningsverksamhet från företagareföreningarnas sida.

Motionen 1971: 1093 inleds med en översikt över företagareföreningarnas uppgifter och personalresurser. Det framhålls att föreningarnas rådgivningsverksamhet inriktats främst på de tekniska och ekonomiska områdena. Härutöver borde föreningarna kunna göra en insats på marknadsföringsområdet, anser motionärerna. Särskilt betonas vad marknadsföringsåtgärder kan betyda för ett företag vars ursprungliga produkt slagits ut från marknaden och som därför ställts inför behovet att förnya sitt tillverkningsprogram. Motionärerna berör också föreningarnas uppgift att administrera anslag till glesbygdsstödet och anför att det härvid i hög grad är fråga om att finna lämpliga sysselsättningsobjekt, t. ex. hemarbete eller legoarbeten från större industrier. Dessa uppgifter sammanfaller i många avseenden, säger motionärerna, med dem som marknadsföringskonsulenter skulle handha.

I motionen 1971: 81 anförts att första och andra generationens företagsledare i mindre och medelstora företag ofta är mera industriarbetare än industriledare till sin inriktning och saknar erforderlig administrativ kunskap och erfarenhet. Komlicerade situationer som kan uppstå, t. ex. i samband med större investeringar möjliggjorda av lokaliseringstöd, medför behov av förstärkt administrativ kapacitet. Detta behov skulle, anser motionärerna, kunna tillgodoses genom att inom företagareföreningarnas ram byggs upp grupper av tekniker och ekonomer som kan fungera som rådgivare till företagsledningen i ett eller flera företag. Basen för verksamheten skulle vara återkommande sammanträden med företagsledningen och eventuellt andra nyckelpersoner, såsom företrädare för de anställda. Rådgivningsgruppen skulle medverka till en styrning av företagets verksamhet mot ett långsiktigt mål och i detta syfte hållas informerad om rörelsen bl. a. genom löpande budgetrapportering.

Utskottet

Kungl. Maj:ts förslag innebär att anslaget räknas upp med 1 milj. kr. till 8,5 milj. kr. Tre av motionerna syftar till en ytterligare förstärkning av företagareföreningarnas administrationsresurser. En anslagshöjning till 9,3 milj. kr. föreslås i motionen 1971: 1059, medan motionerna 1971: 1139 och 1971: 1197 båda går ut på en om disposition av inbörd att medel som av Kungl. Maj:t föreslagits bli anvisade för andra ändamål skulle delvis komma företagareföreningarna till godo. Motionärerna hänvisar i samtliga fall särskilt till de kostnader som föranleds av föreningarnas uppgift att svara för uppföljning och bevakning i samband med statligt lokaliseringstöd. I motionen 1971: 1139 föreslås att dessa kostnader skall täckas med medel ur anslaget till lokaliseringsbidrag och i motionen 1971: 1197 att 700 000 kr. skall tillföras företa-

gareföreningarna i de sju skogslänen från anslaget till arbetsmarknadsstyrelsen.

Utskottet tillstyrker Kungl. Maj:ts förslag till medelsanvisning. Härvid tar utskottet fasta på departementschefens uttalande att det höjda bidraget till företagareföreningarna bör av Kungl. Maj:t förenas med sådana villkor att det skapas garantier för en intensifierad bevakning av utvecklingen i företag som har fått statligt stöd. I anslutning till de motioner vari förordas speciella dispositioner för att tillgodose företagareföreningarnas medelsbehov för uppföljnings- och bevakningsverksamheten vill utskottet erinra om att, såsom redovisas i propositionen, överväganden pågår bl. a. inom 1968 års lokaliseringsutredning om hur denna verksamhet skall ordnas i framtiden. Dispositioner av angiven art skulle kunna föregripa det ställningstagande som dessa överväganden kan utmynna i.

Motionerna 1971: 81 och 1971: 1093 innehåller förslag om utvidgning i olika hänseenden av den rådgivningsverksamhet som företagareföreningarna bedriver. I den förra förordas att rådgivningsgrupper sammansatta av teknisk och ekonomisk expertis skall kunna ställas till de mindre och medelstora företagens förfogande. En sådan grupp skulle genom sina kontinuerliga kontakter med ett företag främst medverka till att företaget styrs mot ett långsiktigt mål. I den senare motionen föreslås att företagareföreningarnas rådgivande insatser skall utvidgas till att också avse marknadsföring av företagets produkter. Samma frågor har tidigare på grundval av motioner behandlats vid 1969 och 1970 års riksdagar. Statsutskottet (utl. 1969: 59, 1970: 55) har därvid uttalat intresse för en viss utvidgning av företagareföreningarnas rådgivningsverksamhet.

Kort efter det att riksdagen senast behandlade ämnet tillsattes delegationen för de mindre och medelstora företagen, vilken har till uppgift att samordna de utredningar som berör företag av nämnda kategori och att avge förslag i frågor gällande dessa företag. Näringsutskottet räknar med att de uppslag som framförs i de senast angivna motionerna blir föremål för delegationens uppmärksamhet utan särskild åtgärd från riksdagens sida.

Aberopande vad här anförts hemställer utskottet

1. att riksdagen med bifall till Kungl. Maj:ts förslag och med avslag på motionerna 1971: 1059, 1971: 1139 och 1971: 1197 till *Bidrag till företagareföreningar m. fl.: Administrationskostnader* för budgetåret 1971/72, anvisar ett reservationsanslag av 8 500 000 kr.,
2. att riksdagen avslår
 - a) motionen 1971: 81 angående förstärkt företagsrådgivning genom företagareföreningarna,

b) motionen 1971: 1093 angående företagareföreningarnas rådgivning i fråga om marknadsföring.

2. Täckande av förluster i anledning av statligt stöd till hantverks- och industriföretag m. fl. Utskottet tillstyrker Kungl. Maj:ts förslag (punkten C 7, s. 117 f.) och hemställer

att riksdagen till *Täckande av förluster i anledning av statligt stöd till hantverks- och industriföretag m. fl.* för budgetåret 1971/72 anvisar ett förslagsanslag av 9 000 000 kr.

KAPITALBUDGETEN

Statens utlåningsfonder

3. Statens hantverks- och industrilånefond. Kungl. Maj:tt har (punkten IV: 10, s. 131–133) föreslagit riksdagen att

1. medge att statsgaranti för lån till hantverks- och industriföretag m. m. under budgetåret 1971/72 beviljas intill ett belopp av 80 000 000 kr.,

2. till Statens hantverks- och industrilånefond för budgetåret 1971/72 anvisa ett investeringsanslag av 20 000 000 kr.

I detta sammanhang har utskottet behandlat

dels motionen 1971: 150 av herr Andersson i Örebro m. fl. (fp, c) vari hemställs att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:tt skall hemställa om att maximibeloppet 150 000 kr. för företagareföreningarnas direktlån ej begränsas av utestående garantibelopp,

dels motionen 1971: 151 av herr Andersson i Örebro m. fl. (fp, c) vari hemställs att riksdagen skall besluta

1. att maximigränsen för företagareföreningarnas direktlån höjes till 200 000 kr.,

2. att företagareföreningarna medges rätt teckna statlig industrilånegaranti upp till 200 000 kr.,

dels motionen 1971: 436 av herrar Helén (fp) och Hedlund (c) vari hemställs att riksdagen skall till Statens hantverks- och industrilånefond för budgetåret 1971/72 anvisa ett investeringsanslag på 30 milj. kr.,

dels motionen 1971: 1079 av herr Larsson i Borby m. fl. (c, s, m, fp) vari hemställs att riksdagen skall besluta dels att maximigränsen för hantverks- och industrilån höjs till 200 000 kr., dels om sådan ändring av nu gällande bestämmelser att hantverks- och industrilån kan lämnas en låntagare utan hinder av att han innehar garantilån.

Gällande bestämmelser m. m.

Bestämmelser om de statsgarantier och direkta lån från företagareföreningarna som är aktuella under förevarande anslag har meddelats i

kungörelsen (1960: 372) om statligt kreditstöd till hemslöjd, hantverk och småindustri (omtryckt 1968: 354, ändrad 1970: 181). Följande punkter i dessa bestämmelser berörs i motionerna.

Om lånegaranti beslutar kommerskollegium. Ansökan inges till företagareföreningen i sökandens verksamhetsområde, vilken verkställer förberedande utredning i ärendet och överlämnar ansökan till kommerskollegium med eget yttrande. I samband med beslut om lånegaranti be- myndigas företagareföreningen att på statens vägnar teckna garantin. Föreningen skall därefter öva tillsyn över lånets utnyttjande och följa företagets verksamhet.

Hantverks- och industrilån beviljas av företagareföreningen i sökandens verksamhetsområde. Beloppet får för en och samma sökande tillsammans med utestående industrigarantilån uppgå till högst 150 000 kr. Om särskilda förhållanden föreligger får med kommerskollegiets med- givande lån beviljas till högre belopp.

Beloppsgränsen för direktlånen fastställdes till 150 000 kr. år 1968 efter att tidigare ha varit 50 000 kr. eller i fråga om maskinanskaffning 75 000 kr. Företagareföreningarnas rätt att självständigt besluta om direktlån till företag som redan erhållit garantilån begränsades därvid genom den nyss angivna regeln.

Motionerna

I motionen 1971: 436 refereras kommerskollegiets beräkning av behovet av nya lånemedel. Det föreslagna anslaget är enligt motionärerna för lågt med hänsyn till detta behov. Trots vissa lättnader på kreditmarknaden är kapitalförsörjningen fortfarande ett stort problem, anför de. Genom de långvariga kreditrestriktionerna har bildats ett uppdämt lånebehov. De mindre företagen anges ha speciella finansieringspro- blem. Deras eget kapital är ringa och tillgången till säkerheter för bank- lån otillräcklig. Kostnadsstegringarna inom produktionen har varit sär- skilt kännbara för dem, och företagssparandet hos dem är litet i jäm- förelse med sparandet hos de större företagen. Svårigheter har förelegat att göra erforderliga avskrivningar för finansiering av nyinvesteringar. Kostnaderna för marknadsföring ökar väsentligt. Motionärerna anför en rad omständigheter som vid jämförelse mellan större och mindre fö- retag i fråga om omställningsförmåga, innovationsmöjligheter osv. talar till de senares förmån. Avslutningsvis understryks den särskilda bety- delse som företagareföreningarnas utlåning har för de mindre företagen.

I motionen 1971: 150 erinras först om den ändring av lånebestäm- melseerna som genomfördes 1968. Begränsningen i företagareföreningar- nas rätt att bevilja direktlån till företag som erhållit garantilån sägs vara besvärande för många företag, ofta de mest utvecklingsbara, och detta i synnerhet vid rådande kreditrestriktioner. Särskilt nämns svårigheterna

för företag som arbetar med för lågt rörelsekapital. Företagens problem återspeglas, säger motionärerna, i konkursstatistiken. Till sist framhålls att snabba beslut om låneframställningar är önskvärda och uttalas att företagareföreningarna visat sig väl skickade att handlägga sina alltmer krävande uppgifter.

Den tekniska utvecklingen och den allmänna prissfördyringen har urholkat värdet av såväl direktlån som lånegarantier, anförs i motionen 1971: 151. Tidigare har som argument mot ökade befogenheter för företagareföreningarna åberopats dessas ställning som enskilda ekonomiska organ, säger motionärerna, men ett ökat ansvar kan nu ges sedan stat och kommun enligt den år 1968 beslutade omorganisationen fått majoritet i föreningarnas styrelser. En uppräknig av beloppen skulle anknyta till den faktiska utvecklingen av låneverksamheten, uttalar motionärerna slutligen och lämnar vissa statistiska uppgifter avseende 1950-talets mitt och 1960-talets slut.

Likartade synpunkter anförs i motionen 1971: 1079. Motionärerna berör det behov av kostnadskrävande rationaliseringsåtgärder som ökad konkurrens leder till. De påpekar också att strukturomvandlingen medför en successiv övergång från ett stort antal små företag till ett mindre antal medelstora och större företag med krav på större maskinheter.

Utskottet

Investeringsanslaget till statens hantverks- och industrilånefond har under vart och ett av de tre senaste budgetåren utgjort 20 milj. kr. Därtill kom hösten 1970 en särskild förstärkning med samma belopp, något som angavs vara en engångsåtgärd. För budgetåret 1971/72 föreslås anslaget ånyo bli 20 milj. kr. Företagareföreningarnas utlåningskapacitet beräknas härigenom bestå i stort sett oförändrad.

I motionen 1971: 436 föreslås, under hänvisning bl. a. till de svårigheter som kreditrestriktionerna vållat de mindre och medelstora företagen, att anslaget skall räknas upp med 10 milj. kr. Utskottet är inte berett att tillstyrka en anslagshöjning utan ansluter sig till vad som föreslås i propositionen. I sammanhanget vill utskottet erinra om att de mindre och medelstora företagens möjligheter att få krediter nyligen förbättrats genom en kraftig ökning av AB Industrikredits och AB Företagskredits utlåningskapacitet samt att delegationen för de mindre och medelstora företagen föreslagit inrättande av ett nytt finansieringsinstitut för sådana företag (I-stencil 1970: 5), ett förslag som nu remissbehandlas.

Ramen för statsgaranti till hantverks- och industriföretag föreslås i propositionen bli fastställd till samma belopp som för innevarande år, dvs. 80 milj. kr. Utskottet har ingen erinran häremot.

I övriga här aktuella motioner föreslås vissa ändringar i de bestäm-

melser som gäller för det kreditstöd som förmedlas genom företagareföreningarna. Förslag av motsvarande innebörd har framlagts även tidigare men då avvisats av riksdagen (SU 1968: 102, 1969: 59, 1970: 55).

Från det maximibelopp som en företagareförening i form av direktlån får bevilja ett företag skall enligt de regler som infördes 1968, när den kreditstödande verksamheten omprövades, dragas utestående belopp av garantilån som tidigare beviljats företaget. I motionerna 1971: 150 och 1971: 1079 föreslås att denna begränsningsföreskrift skall upphävas, så att företagareföreningarna får något ökade möjligheter att bistå mindre företag i behov av rörelsekapital. Vidare påyrkas i sistnämnda motion liksom i motionen 1971: 151 en höjning av maximigränsen för direktlånen från 150 000 kr. till 200 000 kr.

De kostnadsstegringar som inträffat sedan 1968 kan motivera en viss förskjutning av de gränser som det året fastställdes för företagareföreningarnas utlåningsbefogenheter. Då dessutom även andra omständigheter torde bidra till att öka de berörda företagens kreditbehov finner sig utskottet nu böra tillstyrka de båda nyss angivna förslagen till ändringar i reglerna för företagareföreningarnas kreditgivning.

I motionen 1971: 151 framläggs ytterligare förslaget att rätten att teckna statlig industrilånegaranti upp till 200 000 kr. skall delegeras från kommerskollegium till företagareföreningarna. Motionärerna anser att den tvekan inför en sådan utökning av föreningarnas befogenheter som kan ha varit naturlig före omorganisationen av föreningarna 1968 numera är omotiverad.

Flera olika skäl anfördes 1968 mot en delegering av den art som motionärerna föreslår. Bl. a. påpekades att delegeringen bara skulle gälla en del av ärendena om lånegaranti och att de fördelar som kunde vinnas därför var mycket begränsade i jämförelse med de nackdelar som skulle uppkomma genom uppsplittring av handläggningen och bristande likformighet vid ärendenas bedömning. Erfarenheterna tycktes också ge vid handen att en delegering skulle kunna medföra ökat risktagande för staten. Enligt utskottets mening är de här antydda skälen mot en delegering alltfjämt giltiga. Utskottet avstyrker därför motionsyrkandet.

Åberopande vad här anförts hemställer utskottet

1. att riksdagen med bifall till Kungl. Maj:ts förslag medger att statsgaranti för lån till hantverks- och industriföretag m. m. under budgetåret 1971/72 beviljas intill ett belopp av 80 000 000 kr.,
2. att riksdagen med bifall till Kungl. Maj:ts förslag och med avslag på motionen 1971: 436 till *Statens hantverks- och industrilånefond* för budgetåret 1971/72 anvisar ett investeringsanslag av 20 000 000 kr.,
3. att riksdagen med bifall till motionen 1971: 150 och till motio-

nen 1971: 1079 såvitt nu är i fråga som sin mening ger Kungl. Maj:t till känna vad utskottet anfört om kombination av direktlån från företagareförening och statlig kreditgaranti,

4. att riksdagen med bifall till motionerna 1971: 151 och 1971: 1079, båda såvitt nu är i fråga, som sin mening ger Kungl. Maj:t till känna vad utskottet anfört om maximibeloppet för direktlån från företagareförening,
5. att riksdagen avslår motionen 1971: 151 såvitt den gäller delegering till företagareföreningarna av viss beslutanderätt beträffande statlig kreditgaranti.

Stockholm den 16 mars 1971

På näringsutskottets vägnar

INGVAR SVANBERG

Närvarande: herrar Svanberg (s), Regnéll (m), Bengtsson i Landskrona (s), Andersson i Örebro (fp), Haglund (s), Andersson i Storfors (s), Gustafsson i Byske (c), Rask (s), Blomkvist (s), Wååg (s), Sjönell (c), Rydén (fp), Hovhammar (m) och fru Hambræus (c).

Reservationer

1. vid *punkten 1* (Bidrag till företagareföreningar m. fl.: Administrationskostnader) beträffande *medelsanvisningen* av herrar Regnéll (m), Andersson i Örebro (fp), Gustafsson i Byske (c), Sjönell (c), Rydén (fp), Hovhammar (m) och fru Hambræus (c), som anser

dels att det stycke på s. 4 i utskottets yttrande som börjar med »Utskottet tillstyrker Kungl. Maj:ts» och slutar med »kan utmyнна i» bort utbytas mot ett stycke av följande lydelse:

»Utskottet anser att motionärerna anfört bärande skäl för en ytterligare förstärkning av företagareföreningarnas administrationsresurser. En sådan är en förutsättning bl. a. för att föreningarna skall kunna effektivt fullgöra de uppföljnings- och bevakningsuppgifter som nu åligger dem. Utskottet tillstyrker därför det förslag till anslagsökning som framförs i motionen 1971: 1059.»

dels att utskottet under 1 bort hemställa

- »1. att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts förslag och motionen 1971: 1197, med bifall till motionen 1971: 1059 samt med avslag på motionen 1971: 1139 till *Bidrag till företagareföreningar m. fl.: Administrationskostnader* för budgetåret 1971/72 anvisar ett reservationsanslag av 9 300 000 kr.»

2. vid *punkten 1* (Bidrag till företagareföreningar m. fl.: Administrationskostnader) beträffande *företagareföreningarnas rådgivningsverksamhet* av herrar Regnéll (m), Andersson i Örebro (fp), Gustafsson i Byske (c), Sjönell (c), Rydén (fp), Hovhammar (m) och fru Hambracus (c), som anser

dels att det stycke på s. 4 i utskottets yttrande som börjar med »Kort efter det» och slutar med »från riksdagens sida» bort utbytas mot ett stycke av följande lydelse:

»De förslag till utvidgning av företagareföreningarnas rådgivningsverksamhet som motionärerna framlägger är enligt utskottets mening väl motiverade. Genom rådgivningsgrupper av det slag som skisseras i motionen 1971: 81 skulle ledningen för många mindre och medelstora företag kunna få sin administrativa kapacitet väsentligt förstärkt. På marknadsföringsområdet skulle företagareföreningarna, såsom framhålls i motionen 1971: 1093, kunna göra insatser som på ett avgörande sätt skulle förbättra de berörda företagens utvecklingsmöjligheter. Utskottet föreslår därför att riksdagen anhåller att Kungl. Maj:t skyndsamt låter pröva förutsättningarna för en sådan utvidgning av rådgivningsverksamheten som här nämnts och därefter förelägger riksdagen förslag i ämnet.»

dels att utskottet under 2 bort hemställa

»2. att riksdagen med bifall till

a) motionen 1971: 81,

b) motionen 1971: 1093

hos Kungl. Maj:t hemställer att frågan om en utvidgning av företagareföreningarnas rådgivningsverksamhet prövas i enlighet med vad utskottet anfört»,

3. vid *punkten 3* (Statens hantverks- och industrilånefond) beträffande *medelsanvisningen* av herrar Regnéll (m), Andersson i Örebro (fp), Gustafsson i Byske (c), Sjönell (c), Rydén (fp), Hovhammar (m) och fru Hambræus (c), som anser

dels att det stycke på s. 7 i utskottets yttrande som börjar med »I motionen 1971: 436» och slutar med »som nu remissbehandlas» bort utbytas mot ett stycke av följande lydelse:

»För att de mindre och medelstora företagens kreditbehov skall kunna tillgodoses i rimlig mån erfordras enligt utskottets bedömning ett större investeringsanslag än det som föreslås i propositionen. Vad som anförs i motionen 1971: 436 om hur de mindre och medelstora företagen berörts av kreditrestriktionerna och om de speciella kreditbehov som dessa företag uppvisar är enligt utskottets mening tungt vägande argument för en förstärkning av företagareföreningarnas resurser att bevilja

direktlån. Utskottet tillstyrker motionärernas förslag att anslaget skall räknas upp med 10 milj. kr.»

dels att utskottet under 2 bort hemställa

- »2. att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts förslag och med bifall till motionen 1971: 436 till *Statens hantverks- och industri-lånefond* för budgetåret 1971/72 anvisar ett investeringsanslag av 30 000 000 kr.»

